

og af disses Jorder at oprette en fri Hovedgaard, da er dette udentviølv urigtigt, da der albeles ikke tales herom i Dokumentet; derimod synes det klart, at der ved denne Bevilling alene er tilstaaet Greven og efterfølgende Giere samme Frihed for berørte 100 Tdr. Hartkorn, som den 8de § i Frih. Priv. 25de Mai 1671 tillægger disse for et lige Quantum Bøndergods, nemlig Skattefrihed, ligesom ei heller Nogen af de foregaaende Giere af Skoldnæsholms Gods have forklaret denne Bevilling anderledes. Amtmanden indstillede derfor, at der blev givet Major Neergaard den Bæfled, at Rentekammeret ikke kunde være enig i, at den ommeldte Bevilling kunde forklares saaledes, at den skulde tillade Oprettelsen af en fri Hovedgaard af 100 Tdr. Hartkorns Bøndergods; skulde Bevillingshaveren alligevel ønske sig berettiget dertil, maatte han ved Domstolene paatale denne Sag. Ved Resolution af 14de November 1812 indskrænkede Rentekammeret sig til at lade Major Neergaard tilkjendegive, at det ikke kunde ansee ham berettiget til at nedlægge de ommeldte Gaarde. Denne Sag hvilede nu i 15 Aar, da Kammerherre Neergaard i et Andragende dat. d. 26de Mai 1827 atter satte den i Bevægelse. Han yttre her, at han vistnok ikke i 1812 har været heldig nok til fuldeligt at oplyse, at dette Hartkorn er folgt af Højsalig Kong Frederik den 4de og nu af ham eies med samme Rettinghed, som andre adelige Hoved- og Sædegaarde og ingenlunde kunde ansees for eller sættes i Ligning med det Frihedshartkorn, hvormed Grever og Baroner ere forlehuede, hvilket noksom godtgjøres deraf, at den ved Forordningen af 24de Decbr. 1760 af Hovedgaardstarten paabudne Consumtion og Folkeskat af denne Hovedgaardstart har været svaret, saavelsom og, at det ved Forordningen af 14de Septbr. 1774 paalagte Nyterhæstehold bestandigt har været udredet og endnu med trende Nyterhæste udredes af denne Hovedgaardstart i Forening med Skoldnæsholm, hvortil kommer, at den har været fri for Arbeide paa Hovedlandeveiene. Da de Fæstere eller Fæsteres Enker, der sidde paa Gaardene, forstørstedelen ere saa gamle, at man hver Dag kan vente deres Afgang, og da Allindemagle By

har en saadan Belliggenhed, at den meget vel kan i sin Tid blive en særilig Eiendom, hvor en Mand kunde finde et passende Etablisement, saa ønskede han fremdeles at indrette en Hovedgaard af 5 af de derværende Bøndergaarde, og han formoder, at Rentekammeret, efterat have overveiet hans uomtvistelige Ret til at sammenlægge al Hovedgaardstarten i Allindemagle, ikke vil nægte ham hans Begjering og det saa meget mindre, som Andre, der havde tilkjøbt sig lignende Hovedgaardstartes Frihed for Bøndergods, derpaa havde oprettet Hovedgaarde. Han tilbød sig desuden, for at Populationen ikke skal lide ved Forandringen, for hver Gaard, der nedlægges, igjen at opføre 2 Huse med et passende Tillæg af Jord paa de tilbageblevne Gaarde.

Den constituerede Amtmand over Sorø Amt, Garhoff, henviste i sin Betænkning til hvad der foregik i 1812. Idet han henholder sig til Amtets Betænkning i 1812, skjøner han ikke, at Kammerherre Neergaard kan være berettiget til den attraaede Nedlæggelse og Sammenlæggelse af Bøndergaarde i Allindemagle; siden imidlertid Kammerherre Neergaard nu indskrænker sig til kun at ville sammenlægge 5 Bøndergaarde til en Aulsgaard paa nogle og tredive Tdr. Hartkorn og derimod vil etablere 2 Huse med Jordtillæg, saa henstilles det til Rentekammerets nærmere Overveielse, om det ikke maaskee med Hensyn til, at det dog ikke var saa aldeles utviølvomt, hvad Udfald Sagens Afgjørelse af Domstolene vilde erholde, maatte være rettest at tilkjendegive Kammerherre Neergaard, at han ikke kunde antages berettiget til at nedlægge Bøndergaardene i Allindemagle, for af dem at oprette en Hovedgaard, i hvilken Henseende det vilde forblive ved Rentekammerets Resolution af 14de Novbr. 1812, men at han dog paa nærmere Ansøgning kunde vente Bevilling til at nedlægge 5 Bøndergaarde af Allindemagle og af dem oprette en Aulsgaard, imod paa disse Gaardes Jorder at opbygge 10 Huse, hvert med et Tillæg af 3 Tdr. Land til Taxten 24. Af det os fra Indenrigsministeriet meddeelte Udkast til den Forestilling til Kongen, der ligger til Grund for Resolutionen af 28de September 1831, sees det, at der allerede i